

СПІВБЕСІДА В REVLON

L'ORÉAL THROUGH GILLETTE · 17

Я читав, що Рональд Перельман не раз намагався силоміць поглинути Gillette, але дядько Воррен щоразу його блокував, і Перельман, злий як ніколи, здіймав через це галас, але й далі робив те, що робив завжди, — діставав усіх інших.

Мені подзвонили з генеральної дирекції Revlon Italia — їхній директор із продажів хотів зустрітися зі мною в Катанії. Я розповів батькові, і він сказав: «Безперечно, ти маєш поїхати. Це нагода дізнатися, чи ринок тебе визнає, і що вони пропонують і дають, — але не роби помилки, вирішуючи на емоціях. Привези це додому, обміркуй, і лише тоді дай відповідь».

Тієї п'ятниці я прибув точно вчасно, о 10:30, у готель Jolly в Катанії. І, заходячи у вестибюль, — на кого я натрапляю? На свого регіонального менеджера Gillette, який, побачивши мене, остовпів і каже: «Якого біса ти тут робиш — хіба ти не маєш бути на своїй території?»

«Я взяв вихідний. Ти побачиш це в місячному звіті, який я надіслав тобі чотири тижні тому, — саме цей день там позначено».

«То що ж ти тут робиш?»

«Ну, я тут просто, щоб із кимось зустрітися. Він хоче зі мною познайомитися — сподіваюся, це хоча б жінка, щоб жарт тривав», — і, сам того не бажаючи, я влучив, бо на зустрічі я застав чоловіка, але дуже жіночного, аж надто.

Співбесіда тривала сім хвилин. Щойно він підвівся, щоб сісти поруч зі мною, я відчув, що наміри не комерційні, — але я ніколи не давав місця ворогові, ні в роботі, ні в особистому.

Я повернувся додому й повів батька їсти морозиво на найкращий кілометр Італії — принаймні так кажуть про нашу набережну в Реджо-Калабрії. Він спитав, як усе минуло, і я сказав, що пропозиція не варта жодної уваги і що, подякувавши, я відмовився й пішов.

Я ніколи не розповідав ні подробиць, ні деталей — цього навчила мене моя мати, Gillette. І вона ніколи не помилялася.

Ferdinando